

Spelarit 2-2014

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry

Kansanmusiikkiyhtye Spelarien seikkailut Samuelin Poloneesissa Raumalla

Lähtö ja Perjantai 14.03.

Lähtö tapahtui perinteisin me-
noin Päkaksessa olevien soittoko-
neiden autoon kannolla. Autoja ja
kuskeja oli kaksi, Vanha Mies ja
Simppa. Matkustajia tässä vai-
heessa oli Osku, Anders The Jä-
germeister ja samaa juomaa dig-
gaava Le Patron.

Tikkurilan asemalta joukkoon
liittyivät Patrikin johdolla Sari ja
Mari. Jako kulkuneuvoihin tapah-
tui koirankarvoihin katsomalla eli
net, jotka olit allergisia koirankar-
voille menivät Vanhan Miehen
uuteen kansanautoon ja me muut
Simpan koira-autoon, mikä ei kyl-
lä pahemmin haitannut.

Heti alussa jakautuivat ajoneu-
vot eri reiteille, kansanauton kan-

sanmuusikot hakeutuivat Turun
moottoritiele, jota me taas siellä
hauvelibiilissä välttelimme ja valit-
simme maisema- ja kulttuurireitin.

Tai oikeastaan Simppa valitsi
juurikaan meiltä muilta kysymättä,
mutta paha olisi ollut kiukutella
kun Simpalla oli se rattikin.
Matkan aikana ohitimme Tuusu-
lassa Hyrylän jo lakkautetun va-
ruskunnan, vanhan palveluspaikka-
ni, IT- mies kun olin joskus 60
luvun alussa.

En melkein alkanut kertomaan
vanhoja muistoja niiltä ajoilta.
Ohitimme Hyvinkään ja verkateh-
taan sekä Riihimäen ja lasimuseon
ja käännyimme jossain Riihimäen
jälkeen Forssaan johtavalle ja
Räyskälän lentokentän sekä Mars-
kin majan ohittavalle tielle. Tässä

vaiheessa taka-
penkki, Mari ja
Patrik, nukkui jo
sosiaalisesti hy-
väksyttävällä
tavalla.

Simpan kanssa
vaihdoin
yhteisiä muisto-
jamme Räyskä-
lästä jotospaik-
kana; Simppa
kun kävi SA
Intin Riihimäellä

viestissä ja vieraili tästä johtuen usein Räyskälän lentokentällä. Forssan ohitimme suuremmitta vaikeuksista ja päätimme pysähtyä kahvittelemaan Humppilan vanhalle lasitehtaalle.

Mari bongasi sieltä WC:n vierestä n. kolmen metrin korkeudesta viehättävän oven, jonka funktio meitä pitkään askarrutti. Ovi dokumentoitiin ja kuvattiin jälkipolvia varten.

Matkaa jatkettiin kohti Humppilaa ja Raumaa. Köyliön kohdalla muisteltiin Lallia ja sitä piispa muttei annettu sen häiritä. Radiosta kuunneltiin puhelinlangat laulaa ohjelmaa, joka oli nostalgiasaan yllättävän hauska.

Raumaa lähestyttäessä Simppa viritteli kännykkäänsä navigointiohjelman, joka veikin meidät omapäisesti pienelle sightseeingille eteläiseen Raumaan mutta myös määränpäähämme infopisteensä toimivaan Poselliin, josta saimme pelimannikortit ja ruokalaput.

Mari kyllä mutisi, että olisi tuonut meidät ilman kiemuroitakin paikalle, mutta onneksi niin hiljaa ettei Simppa kuullut, sillä kun äijillä on koneet ja laitteet niin niillähän mennään, vaikka mutkan kautta. No sattuuhan sitä.

Majoittauduimme paikalliseen Cumulukseen, paikallisella murteella Ganavan varrelle. Paikan valinta oli Simpan etusormen täysosuma, sillä se sijaitsi suurin piirtein kaikkien esiintymispaikkojen ja muidenkin paikkojen keskiössä. Suurin hyöty keskeisestä sijainnista ja lyhyistä matkoista oli minulla ja Antilla kuten myöhemmin selviää. Viittaan tässä vajavaiseen Jopokantaan.

Eka keikka oli perjantaina iltana Teatteriravintola Ankkurissa, mutta ennen sitä käytimme majapaikkamme tarjontaa iltasen merkeissä hyväksemme.

Ruoka(kin) toi hyvän ja iloisen mielen, joten hämärän jo laskeuduttua suunnistimme soitto-koneinemme sinne teatteriravintolaan.

Luvassa oli syntistä menoa, sillä omaa vuoroa odotellessa kuunteelimme kypsempien naisesiintyjien; Pömpelin tyttöjen toiveita, jotka oli saatettu laulun ja runon muotoon.

Otsikkona oli:” Kaidalla tiellä, Hävyttömiä Tappelu ja Viinalauluja”. Niistäpä ei lapsille jäänyt paljon kertomista.

Meikälaiselle ruunalähdöissä jo juoksevalle tuli vain paha mieli, jota onneksi kuuma rommi vähän lievensi.

On jälleen kerran pakko sanoa , että Spelarit vetivät settinsä taidolla ja tunteella. Ei jäänyt kenellekään läsnäolijalle epäselväksi, että

pelimannit olivat paikalla. Täyttä rautaa ja yksimielisesti.

Spelarikappaleista mieleen jäi varsinkin Luumäen Surkia, jonka ilmeisen harkittu äkkilopetus teki läsnä olijoihin toivotun vaikutuksen.

Mieleen jäi myös paikkakunnan oma poika Risto Kupari versioltaan Antin Bravuurista, jonka Antti silloin tällöin ja siellä täällä pyytämättä ja yllättäen esittää. Sanat ja sävel olivat samat, mutta sitä intensiteettiä minkä Antti performanssissaan saavuttaa, tämä sinällään ansiokas esitys ei milloinkaan valitettavasti tavoittanut. Kesäpelimannit soittivat lopuksi tanssimusiikkia tyylilleen uskollisesti. Narikassa joku äärimmäisen kohtelias katupoika porukka, muistuttivat Raimoa ja Panua, jakoi daameille vääriä turkkeja ja kohteli meidän poikia kuin meillä takkeja ei olisi ollutkaan.

Paluu majapaikkaan sujui lähes vaivatta mukulakivistä mutta kivistä oikopolkua pitkin.

Majapaikassa ensimblen tiet erosivat. Nuorisoketju haihtui kaupungille ja heidän kohtaloistaan ja seikkailuistaan ei allekirjoittaneella ole tietoja, koska niitä ei ole kyselyistä huolimatta herunut, eli siis olkoon.

Cumuluksen aulassa alkoivat kuitenkin jमित, mikä tälle hotellille laskettakoon ikuisiksi plussaksi, sillä sellainen ei noin yleensä ottaen ole lainkaan tavanomaista, vaan enemmänkin se oli ainutkertaista.

Paikalla oli Spelareita, Kesäpelimanneja ja Vantaan Kansanpelimanneja, siis tuttuja soittoveikkoja.

Jos oikein muistan, tässä tilaisuudessa lanseerattiin Raimon ja Panun toimesta tuo niin jämäkkä soittoa tasapainottava HOI! - kannustushuuto, joka ainakin täällä Raumalla toimi.

Myöhäisimmät tai aikaisimmat jammaajat kävivät levolle jo tai vasta neljän hujakoilla, vaarien nukkumaanmeno aika oli huomattavasti aiemmin, joten tarkka selonteko tilaisuudesta olisi enemmänkin huhua ja toisen käden tietoa eli jääköön siis myös sellaiseksi.

Sama pätee myös nuorisoketjun toimiin. Naureskelivat vain, että

papat ei taida jaksaa enää heilua. Olivat siinä aivan oikeassa, mutta siitä huolimatta eivät kertoneet mitään omista heilumisistaan. Sen verran kuitenkin ohjelmaa lukemalla arveltiin, että olivat melko varmaan olleet Harry Wessmannia kuuntelemassa.

Lauantai 15.03

Jos tämä olisi esim. formulaselostus, niin se alkaisi jotenkin tähän tapaan:

Aamu aukeni koleana ja harmaana, - niin kuin se kyllä teki-kin. Antin kanssa oltiin ensimmäisiä aamupuuron ja -lehden nauttijoita, pikkuhiljaa niitä tuli muitakin.

Varsinaisessa ohjelmassa oli ensin soundcheck Raumasalissa. Kun sinne alkoi jo olla kiirus, kamppesimme Antin harmoniin Jussin autoon ja lähdimme rivakkaa vauhtia kohti kustannuspaikkaa. Ne jotka ovat yrittäneet Antin tahdissa askeltaa arvaavat nyt, että lämmin siinä tuli. Harvoin olen noin pitkäaskelista ja minua lyhyempää maratoonaria yrittänyt seurata.

Juuri kun olimme saapuneet hengästyneinä ja hikisinä, anteeksi siis hikisenä vain minä, perille, kurvaili muu soittoporukka jostain kummasta hankituilla sinisillä Joposilla tyylikkäästi paikalle. Arvaa että harmitti. En milloin-

kaan pystynyt käsittämään, mistä ne oli ne Jopot selvin päin hankki-
neet, vai olivatko ?

Soundcheckin jälkeen oli jo kiire keikalle Pick & Pay nimiseen paikalliseen halpahalliin.

Antti pääsi onnekaasti Jussin auton kyytiin, mutta mulle tuli taas hiki, mutta mitäpä sitä ei roudarikaan taiteen hyväksi tekisi. Pick&Pay oli melkein saman matkan verran hotellilta toiseen suuntaan, joten kyllä keitti katsella Jopoitien määrätietoista ja helpon näköistä, joskin on rehellisyyden nimissä sanottava, horjuvaa meno takaviistosta.

Pick & Payn keikka oli ihan hyvä. Kesäpelimannit alustivat lämpärinä ja Spelarit jatkoivat omalla setillään. Kansa jäi spontaanisti kuuntelemaan ja paikan huomioon ottaen suosio ja aplodit olivat mitavia. Yleisön eli lähinnä Kesiksi-

en kovaäänisestä vaatimuksesta Sari ja Mari siirrettiin eturiviin soittamaan, mikä huomattavasti paransikin yhtyeen visuaalista ilmettä. Kyllä Kesiksilläkin on silmää !

Mutta mutta, taasen nuo muutamat onnelliset hyppäsivät Jopojensa selkään ja kehottivat vaan kiltisti seuraamaan. Tein työtä käskettyä sillä määränpäänä oli ruokapaikka, miellyttävä ja hinta/laatusuhteeltaan edullinen ravintola Vanhassa Raumassa.

Ruokailu oli viihdyttävä paitsi puitteiltaan mutta myös siltä osin, että Marin vanhemmat liittyivät seuraamme ja kertoilivat mukavia tarinoita Raumasta.

Ruokailun jälkeen oli osalla porukasta, ainakin äijillä vuorossa hotellin sauna, jonne nyt pääsin komeasti Marin vanhempien autolla.

Saunasta ei sen enempää, mutta siellä sain tehtäväkseni kyhätä tämän väkerryksen eli todennäköisesti varsin epäkronologisen esityksen koko Rauman retkestä. Tämä päätös tehtiin sen jälkeen kun etelä-Pohjalaiset saunakaverit joiivat neljättä oluttaan.

Saunasta olikin sitten jo kiire JPP:n ja Tallarin konserttiin Raumasalille, jonne pääsin taas autolla ja muut tulivat Jopoilien.

Tallari ja JPP olivat entisensä eli loistavia ja siitpä oli hyvä hyvillä mielin palata hotellille.

Antin kanssa mennä rykäisimme hotellin baarissa miehekkäästi yhdet Jekut yömyssyksi ja katsoimme päivän uurastuksen meidän osaltamme riittäväksi. Siirryimme painajaisia kurkkimaan. Se on muuten pahaa puhetta, että Antti kuorsaisi, ei pidä paikkaansa. En minä ainakaan kuullut mitään.

Nuoriso meni taas omille juurilleen. Juuri & Juuri piti kahvikonserttia Cafe salissa ja Ankkuri ravintolassa oli polkkailta. Kertokoon itse jälkipolville mitä tekivät ja missä, jos haluavat.

Sunnuntai 16.04

Aamu valkeni, no se valkeni. Aamupuuro. Tässä hotellissa oli muuten hyvä puuro, kerrankin kypsäksi haudutettu, nautittiin kaikessa rauhassa.

Ei ollut enää mihinkään kiirettä. Jäljellä oli vielä yksi keikka Raumasalin kahviossa. Ennen Spelareita soitti vanhojen pappojen bändi, Pumpun Henki. Papat jammisivat oikein olan takaa vanhoja jazzahtavia slaagereita. Ilonen meininki. Täytyypä käydä kuulemassa, jos tulevat Kaustiselle.

Jäljellä oli loppusoiotot, joihin Spelarit eivät enää ottaneet osaa. Kuunneltiin sen verran, että nähtiin Pentti Matssonin ja Jarin Kurjenmaan soivot.

Buukkaus pois hotellista ja autoihin. Kotimatkaista sen verran, että vaihdettiin vähän miehitystä, Antti ja Sari Simpan kyytiin ja allekirjoittanut Vanhan Miehen volkkariin. Oskun hankkimat levyt koe kuunneltiin alkumatkaista ennen Turkuu. Kerran pysähdyttiin ja loppumatka Oskun kanssa kuorsattiin.

Päkaksessa purettiin laitteet takaisin tupaan ja hajauduttiin koteihin.

Sen pituinen se. m.o.t.

Patruuna

Kuvat: Ari Granlund

LASTENSIYUT

Sananlaskujen alut ja loput ovat menneet sekaisin. Osaatko yhdistää ne ?

Jaettu ilo	ei lue lakia
On taottava silloin kun	ei pure
Hyvin suunniteltu	tyhmyys tiivistyy
Haukkuva koira	sanoi kettu pihlajanmarjoja
Joukossa	rauta on kuumaa
Happamia	on kaksinkertainen ilo
Hätä	on puoliksi tehty

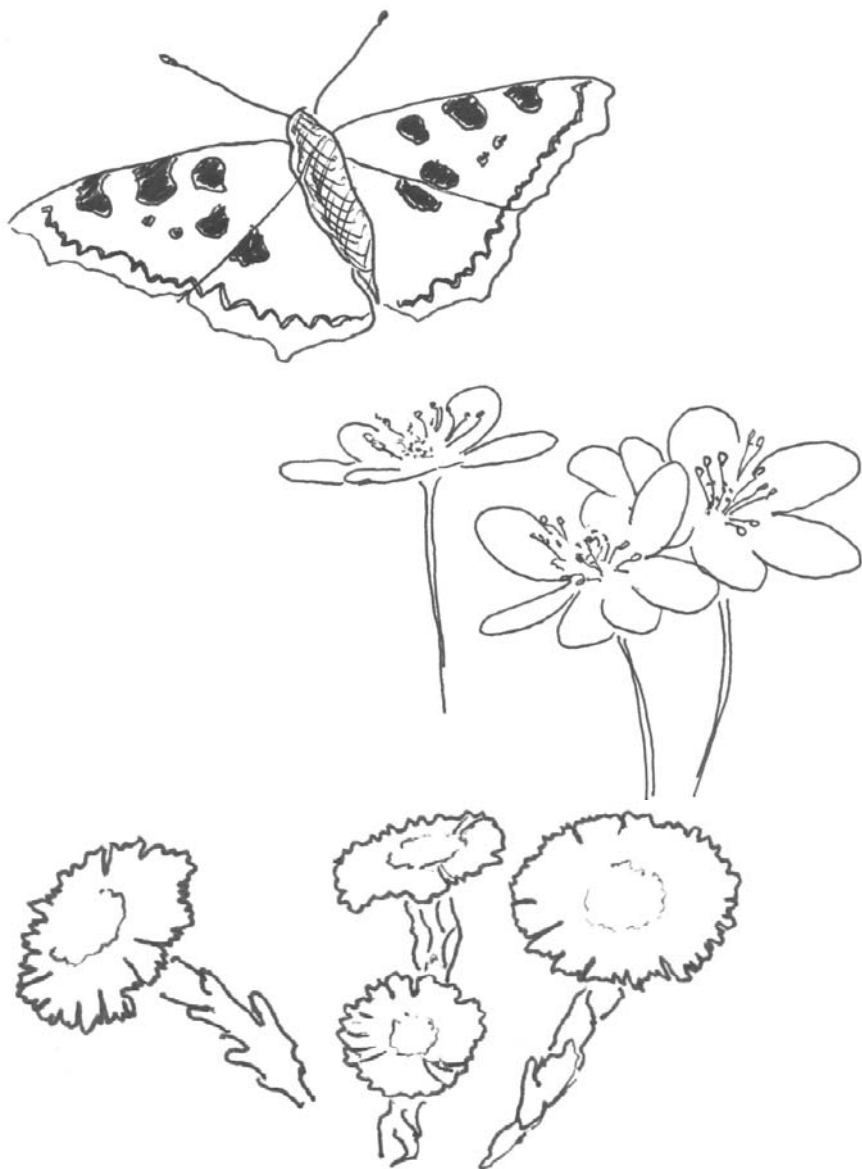
Tehtävien oikeat vastaukset sivulla 15.

Kuvat ohjaajista piirsi Heisi.

Väritystehtävä

Väritä nämä kevään merkit. Alimmassa kuvassa on keltainen kukka, keskimmäisessä sininen. Perhosessa on oranssia ja keltaista. Tunnistatko?

Nuoret loistivat Loiste-festareilla

Loiste-festari on vuosittain pääkaupunkiseudulla järjestettävä tapahtuma, jossa nuoret pääsevät näyttämään taitojaan eri taiteen aloilla. Tämänvuotisen Loiste-festarin teemana oli tanssi eri muodoissaan. Mukana oli myös meidän seuramme nuorten tanssijoiden ryhmä.

Kuuden tytön ryhmä esiintyi katselmuksessa sunnuntaina 23.3. Tikkurilan Vernissassa, etnisten tanssien kategoriassa. Muita ryhmiä katsellessa tuli mieleen, että on menty merta edemmäs kalaan, enemmistö kun esitti joko jonkinmoista itämaista tanssia tai lattareita. Katrillin nuorten ryhmä esitti fereseissään kansantanssikoreografian, mutta perinteinen suomalainen kansantanssi kansallispuvuissa esitettynä oli meidän tyttöjen varassa !

Ja kyllä sitä kelpasi katsoa. Tytöt esittivät tanssit Hempu, Kuudenkolmeinen, Polkkakättönen ja Jagujalka. (Tosin rento juontajanuorukainen luki tuon yhden tanssin nimeksi ihan epäroimättä ”Palkka-

Koko jengi valmiina esitykseen

kättönen”!). Tyttöjen tanssi oli iloista ja täsmällistä, tanssit toimivat hyvin kolmellakin parilla, engelistakierrot pyörivät juuri niin kuin pitikin, Jagujalan askellukset olivat oikean näköisiä.

Toisten ryhmien esitykset olivat ihan hyviä nekin, osa hyvinkin taitavia. Noin kymmenvuotisten tyttöjen lattariryhmä DanceNow Latindancers vaaleanpunaisissa puvuissaan oli mahdolloman taitava, ja koreografia kerrassaan hieno. Monet ryhmät olivat isoja, mikä paljasti joillakin ryhmien epätahtisuuden.

Esityksen jälkeen ryhmämme sai tanssin ammattilaisilta (Katja Lunden, Sirke Seppänen, Sini Siipola, Lasse Hyttinen) palautetta, eivätkä he meinanneet juuri keksiä puut-

teita. Ohessa myöhemmin saatu kirjallinen versio:

Ryhmässä on todella paljon osaamista, esityksestä välittyi varma tekeminen ja levollisuus. Ilmaisua oli aitoa, ja esityksen tunnelma sympaattinen. Ryhmä tanssi tarkasti ja siististi: tanssijat tiesivät tarkalleen, mihin olivat menossa.

Tanhuun on sisäänrakennettuna vuorovaikutteisuutta, ja tanssijat hymyilivätkin ihanasti kohdatessaan toisensa. Ryhmää kannustetaankin miettimään, miten fiiliksen saisi välittymään myös yleisöön. Ennen kaikkea, kun tanssijoilla on kivaa keskenään, se valuu väkisinkin katsomoon.

Kokonaisuutena esitys oli kerta kaikkiaan perinteistä tanhua: aito, sydämellinen ja vilpittön esitys

Tuomaripalautetta odotellessa

Hyväksi lopuksi mainittakoon, että esityksen takana olivat ohjaajamme Minna Suokas ja Tuija Pirttikoski.

Katsomassa oli Tarja Lahtinen

Toisenlaista etnistä menoa

Kuvat: Tarja Lahtinen

Pilkistys 2014

Joka vuotinen Kevätpilkistys on pikainen pyörähdys vanhoihin, perinteisiin aikoihin, josta varmasti voi nauttia jokainen omalla tavallaan iästä riippumatta. Aikoihin, jolloin ei tanssiin tarvittu välkkyviä strobovaloja ja tehokkaita bassoja mutta silti meno oli vähintäänkin yhtä hauskaa ja vauhdikasta.

Vanhemmalle vieraalle se voi tuoda muistot takaisin omasta nuoruudesta mutta myös nykynuorille se on tilai-

suus nähdä ja tutustua menneisiin perinteisiin tansseihin –ei se loppujen lopuksi niin erilaisista ollut silloin joskus.

Omasta mielestäni tämän kaltaisia perinteitä tulisi vaalia ja pitää hengissä kunnioittaen. Vaikka vain siksi että ainakin tanssijoilla näytti olevan todella hauskaa. Minullakin oli sitä katsoessa

-Yksi niistä nykynuorista

Anne Uusi-Eskola

Pilkistyskuvat: Anne Uusi-Eskola

Nuorten ryhmän Folkjamia

Ruha

Ja se pilkistys

Nuoret ja aikuiset tanssivat kilpaa Skottienia

Tapahtumakalenteri

- 19.5. Päkaksen pihatalkoot klo 16
- 21.5. Viimeiset aikuisten harjoitukset
- 25.5. Seurasaaren lasten tantsut Antintalolla klo 13
- 5.-8.6. SKY:n kesäjuhla Sääskipolska Ivalossa
- 6.-8.6. Sepän Soitto Mäntsälässä
- 6.-8.6. Suguvastavundu kulttuuripäivät Lohjalla
- 12.6. Helsinki-päivä Seurasaaren Antintalolla klo 18
- 16.6. Espafolk klo 17 Espan lavalla
- 20.-21.6. Seurasaaren juhannusvalkeat
- 7.-13.7. Kauustinen Folk Music Festival
- 9.-12.7. BARNLEK 2014 Reykjavik, Islanti
- 9.8. Laurin elojuhlat Helsingin pitäjän kirkolla
- 9.8. Elospelit Päkaksessa, Vantaan Kansanpelimannit
- 18.8. Myllyn harjoitukset Päkaksessa klo 18
- 20.8. Myllyilta Helsingin pitäjän myllyllä klo 18
- 21.8. Taiteiden yö - Lyhtyjen ilta Seurasaaren Antinaukiolla klo 19
- 9.9. Lasten ja nuorten harjoitukset alkavat klo 18, Arkki, Myyrmäki
- 10.9. Aikuisten harjoitukset alkavat klo 18, Husaaritien päiväkot

Lisää tapahtumia löytyy osoitteesta www.kansantanssi.fi

Lasten sivun oikeat vastaukset sananlaskuihin:

Jaettu ilo on kaksinkertainen ilo.

On taottava silloin kun rauta on kuumaa.

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty.

Haukkuva koira ei pure.

Joukossa tyhmyys tiivistyy.

Happamia, sanoi kettu pihlajanmarjoja.

Hätä ei lue lakia.

Oikea vastaus kevään merkkeihin: Leskenlehti, sinivuokko ja nokkosperhonen.

Seuraava lehti ilmestyy lokakuussa. Kirjoitukset ja piirustukset ym. materiaali Tarjalle, Minnalle tai Matille
28.9.14 mennessä.

Tarja Lahtinen, 040-742 3181, tarja.lahtinen@labsystemsdx.com
Matti Lankinen, 0400-422 417, matti@spelarit.fi,
Minna Suokas, minna.suokas@kolumbus.fi

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA 2014:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja, puh. 854 7563,
050-358 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tarja Lahtinen, sihteeri, puh. 040-742 3181
- * Minna Suokas-Ikonen, puh. 050-302 8012
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Anna-Liisa Uusi-Eskola, puh. 044-346 3723
- * Raija Hukkanen, puh. 0400-628 096
- * Osmo Hakosalo, puh. 045-113 0681

AIKUISRYHMIEN OHJAAJA:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Minna Suokas-Ikonen, puh. 050-302 8012

PELIMANNIT:

- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

INTERNET:

www.spelarit.fi / www.spelarit.net

Lehti löytyy osoitteesta: www.spelarit.fi/Lehti/

Kansi: Spelarit pyöräilemässä Raumalla
Kuva: Ari Granlund

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta